**Joi, 13 februarie 2020**

P9_TA(2020)0037

# Problema muncii copiilor în minele din Madagascar

**Rezoluția Parlamentului European din 13 februarie 2020 referitoare la munca copiilor în minele din Madagascar (2020/2552(RSP))**

(2021/C 294/08)

*Parlamentul European,*

— având în vedere rezoluțiile sale precedente referitoare la Madagascar, în special cele din 9 iunie 2011 ([1]) și din 16 noiembrie 2017 ([2]),

— având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului,

— având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,

— având în vedere Declarația de la Geneva cu privire la drepturile copilului din 1924 și adoptarea acesteia de către Adunarea Generală a ONU în 1959,

— având în vedere Orientările UE privind drepturile copilului,

— având în vedere articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, în care se recunoaște în mod expres promovarea drepturilor copiilor în afacerile interne și externe ca unul dintre obiectivele UE,

— având în vedere Convenția nr. 138 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) din 6 iunie 1973 privind vârsta minimă de încadrare în muncă și Convenția OIM nr. 182 din 1 iunie 1999 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și luarea unor măsuri urgente în vederea eliminării lor,

— având în vedere poziția sa adoptată în primă lectură la 16 martie 2017 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui sistem al Uniunii pentru autocertificarea cu privire la diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare a importatorilor responsabili de staniu, tantal și tungsten, minereurile acestora și aur provenind din zone de conflict și zone cu risc ridicat ([3]) (Regulamentul privind minereurile din zone de conflict),

— având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta),

— având în vedere Comitetul pentru drepturile copilului,

— având în vedere Concluziile Consiliului din 20 iunie 2016 privind munca copiilor,

— având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU și obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU (ODD),

— având în vedere Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului: implementarea cadrului Organizației Națiunilor Unite din 2011 „Protecție, respect și remediere”,

— având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2019 referitoare la drepturile copiilor cu ocazia celei de a 30-a aniversări a Convenției ONU cu privire la drepturile copilului ([4]),

— având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 25 iulie 2019 prin care anul 2021 este declarat Anul internațional al eliminării muncii copiilor,

([1]) JO C 380 E, 11.12.2012, p. 129.
([2]) JO C 356, 4.10.2018, p. 58.
([3]) JO C 263, 25.7.2018, p. 371.
([4]) Texte adoptate, P9_TA(2019)0066.

**Joi, 13 februarie 2020**

— având în vedere Concluziile Consiliului din 10 decembrie 2019 cu titlul „Construirea unei Europe durabile până în 2030” ([5]),

— având în vedere Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la lanțurile de aprovizionare responsabile în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat, inclusiv toate anexele și completările la acestea,

— având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2016 referitoare la punerea în aplicare a recomandărilor Parlamentului din 2010 privind standardele sociale și de mediu, drepturile omului și responsabilitatea întreprinderilor ([6]),

— având în vedere Rezoluția sa din 12 septembrie 2017 referitoare la impactul comerțului internațional și al politicilor comerciale ale UE asupra lanțurilor valorice globale ([7]),

— având în vedere Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului (PDONU, 2011),

— având în vedere Observația generală nr. 24 (2017) a Comitetului ONU pentru drepturile economice, sociale și culturale (CDESC) referitoare la obligațiile care le revin statelor în temeiul Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale în cadrul activităților economice (E/C.12/GC/24),

— având în vedere Principiile privind drepturile copiilor și afacerile, elaborate de UNICEF,

— având în vedere Concluziile Consiliului din 12 mai 2016 privind UE și lanțurile valorice globale responsabile,

— având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2016 referitoare la răspunderea întreprinderilor pentru încălcări grave ale drepturilor omului în țările terțe ([8]),

— având în vedere raportul Federației Internaționale Terre des Hommes din noiembrie 2019 privind munca copiilor în sectorul extracției de mică din Madagascar ([9]),

— având în vedere articolul 26 din Acordul de la Cotonou,

— având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât articolul 32 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului prevede că „statele părți recunosc dreptul copilului de a fi protejat împotriva exploatării economice și de a nu fi constrâns la vreo muncă ce comportă riscuri sau este susceptibilă să îi compromită educația ori să îi dăuneze sănătății sau dezvoltării sale fizice, mentale, spirituale, morale ori sociale”;

B. întrucât Convenția ONU cu privire la drepturile copilului este cel mai ratificat tratat internațional în domeniul drepturilor omului, care a fost ratificat de toate statele membre ale Uniunii Europene și care stabilește obligații juridice clare de a promova, proteja și apăra drepturile fiecărui copil din jurisdicția acestora;

C. întrucât Uniunea Europeană s-a angajat să promoveze și să protejeze drepturile copiilor în acțiunile sale interne și externe și să respecte dreptul internațional, inclusiv dispozițiile Convenției ONU cu privire la drepturile copilului și protocoalele opționale la aceasta ([10]):

D. întrucât, potrivit Cartei, toate acțiunile UE trebuie să aibă ca principal considerent interesul suprem al copilului și să interzică munca copiilor prin stabilirea unei vârste minime pentru încadrarea în muncă, care nu poate fi mai mică decât vârsta minimă de absolvire a școlii, iar tinerii încadrați în muncă trebuie să beneficieze de condiții de muncă corespunzătoare vârstei lor și să fie protejați împotriva exploatării economice și a activităților profesionale care sunt susceptibile să le afecteze siguranța, sănătatea sau dezvoltarea fizică, mentală, morală ori socială sau să le compromită educația;

---

([5]) https://www.consilium.europa.eu/media/41693/se-st14835-en19.pdf
([6]) JO C 101, 16.3.2018, p. 19.
([7]) JO C 337, 20.9.2018, p. 33.
([8]) JO C 215, 19.6.2018, p. 125.
([9]) https://www.terredeshommes.nl/sites/tdh/files/visual_select_file/tdh_ mica_madagascar_rapport.pdf
([10]) Articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

E. întrucât articolul 12 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului și articolul 24 din Cartă respectă dreptul copilului de a fi ascultat și de a se ține seama de opinia sa privind chestiuni care îl vizează, în funcție de vârsta și de gradul său de maturitate;

F. întrucât UE s-a angajat să realizeze Agenda 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă și să îndeplinească obiectivele și țintele prevăzute în aceasta, inclusiv ODD 8.7, care impune „adoptarea imediată a unor măsuri eficace în vederea eradicării muncii forțate, a eliminării sclaviei moderne și a traficului de ființe umane și a asigurării interzicerii și eliminării celor mai grave forme ale muncii copiilor, inclusiv a recrutării și utilizării copiilor soldați, precum și eliminarea, până în 2025, a muncii copiilor în toate formele ei” ([11]);

G. întrucât aproximativ 152 de milioane de fete și băieți din întreaga lume, cu vârste cuprinse între 5 și 17 ani, sunt implicați în activități definite drept muncă a copiilor ([12]), cea mai mare proporție a copiilor care lucrează aflându-se în țările cel mai puțin dezvoltate; întrucât Africa, în care se înregistrează 72,1 milioane de victime ale muncii copiilor, și Asia împreună cu zona Pacificului, în care se înregistrează 62,1 milioane, sunt regiunile cu cel mai mare număr de victime ale muncii copiilor din lume; întrucât munca copiilor se înregistrează în principal în sectoarele agriculturii, serviciilor și în cel industrial, inclusiv în sectorul mineritului; întrucât, deși s-au înregistrat progrese pe calea reducerii muncii copiilor, OIM estimează că, dacă se păstrează ritmul actual al acestei reduceri, până în 2025 vor mai fi supuși încă muncii 121 de milioane de băieți și fete;

H. întrucât, la articolul 3 litera (d) din Convenția OIM nr. 182 din 1999 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și luarea unor măsuri urgente în vederea eliminării lor, munca copiilor ce prezintă pericole este definită ca „o muncă ce poate afecta, prin natura sa sau în virtutea condițiilor în care este desfășurată, sănătatea, siguranța sau principiile morale ale copiilor”; întrucât Madagascarul a ratificat toate tratatele internaționale principale privind munca copiilor, inclusiv Convenția cu privire la drepturile copilului (și cele două protocoale opționale la aceasta), Convenția OIM nr. 138 privind vârsta minimă și Convenția OIM nr. 182 privind cele mai grave forme ale muncii copiilor; întrucât guvernul a elaborat un plan național de acțiune pentru combaterea muncii copiilor în Madagascar, în colaborare, printre altele, cu organizații internaționale ale patronatului și lucrătorilor; întrucât aceste angajamente și măsuri nu produc rezultate efective pe teren;

I. întrucât, în definiția sa dată muncii copiilor, Organizația Internațională a Muncii afirmă că nu toate muncile efectuate de copii ar trebui să fie clasificate drept muncă a copiilor care trebuie avută în vedere pentru a fi eliminată; întrucât participarea copiilor sau a adolescenților la munci care nu le afectează sănătatea și dezvoltarea personală și nu interferează cu activitățile lor școlare sunt considerate, în general, un lucru pozitiv; întrucât în Agenda pentru 2063 a Uniunii Africane și în recent semnatul Plan de acțiune pe zece ani privind eradicarea muncii copiilor, a muncii forțate, a traficului de ființe umane și a sclaviei moderne în Africa (2020-2030), țările africane s-au angajat să elimine toate formele de muncă a copiilor pe continent în conformitate cu obiectivul 8.7 din obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) ale Agendei pentru 2030 a Națiunilor Unite;

J. întrucât cea mai mare categorie ale celor mai grave forme de muncă a copiilor o reprezintă muncile periculoase ale copiilor, fiind afectați aproximativ 73 de milioane de copii cu vârste cuprinse între 5 și 17 ani, aceștia lucrând în condiții periculoase în diferite sectoare, inclusiv în minerit ([13]); întrucât, în 2018, 47 % dintre copiii din Madagascar cu vârste cuprinse între 5 și 17 ani efectuau munci ale copiilor, dintre care se estimează că 86 000 erau activi în sectorul minier ([14]); întrucât mineritul este sectorul cu cea mai mare rată a mortalității în rândul copiilor, în medie înregistrându-se 32 de decese la 100 000 de copii cu vârste între 5 și 17 ani;

K. întrucât Madagascarul se situează pe locul cinci în lume în ceea ce privește numărul de copii neînscriși la școli ([15]); întrucât jumătate dintre copiii din Madagascar mai mici de cinci ani sunt subdezvoltați și doar 13 % au acces la electricitate ([16]); întrucât, la nivelul întregii populații, 74 % trăiesc sub pragul național de sărăcie și 80 % trăiesc în zone rurale ([17]); întrucât trei sferturi din populație trăiește din mai puțin de 1,90 USD pe zi; întrucât, potrivit UNICEF, doar 30 % din copiii din Madagascar au acces la școala primară; întrucât educația este esențială pentru prevenirea muncii copiilor și pentru a ține copiii departe de străzi, unde devin vulnerabili la traficul de ființe umane și la exploatare;

---

([11]) ONU. 2015. „Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, ONU Doc. A/RES/70/1. Disponibil la: https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

([12]) OIM. 2017. Estimarea muncii copiilor la nivel mondial: rezultate și tendințe, 2012-2016. https://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_575499/lang–en/index.htm

([13]) https://www.ilo.org/ipec/facts/WorstFormsofChildLabour/Hazardouschildlabour/lang–en/index.htm

([14]) INSTAT/UNICEF, Madagascar 2018, Travail des enfants, Multiple Indicator Cluster Surveys (MICS), prezentare PowerPoint.

([15]) Site-ul Băncii Mondiale, School Enrolment Primary, https://data.worldbank.org/indicator/SE.PRM.ENRR?locations=MG

([16]) Site-ul Băncii Mondiale, Where We Work, Madagascar, ‘Overview’, https://www.worldbank.org/en/country/madagascar/overview

([17]) Ministère de l’Economie et du Plan, Rapport National sur le Développement Humain, RNDH nº6, 2018, https://bit.ly/2IWdx8o

**Joi, 13 februarie 2020**

L. întrucât Madagascarul este al treilea cel mai mare exportator de mică la nivel mondial, cu o cifră de 6,5 milioane USD în 2017, și una dintre țările cu cel mai mare risc de încălcare a drepturilor copiilor în mineritul de mică, alături de India, China, Sri Lanka, Pakistan și Brazilia;

M. întrucât mica este denumirea generică dată unui grup de diferite minerale utilizate în industria electronică și în industria autovehiculelor și aceasta se regăsește într-o gamă largă de produse de la vopsele la amelioratorii de sol și de la machiaje la telefoanele inteligente;

N. întrucât se estimează că în sectorul mineritului de mică din Madagascar sunt implicați 11 000 de copii; întrucât majoritatea muncii copiilor se desfășoară preponderent în trei provincii din sud, Anosy, Androy și Ihorombe, unde copii înregistrează valori mai slabe în ceea ce privește sănătatea, nutriția și dezvoltarea educațională;

O. întrucât copiii implicați în sectorul mineritului de mică din Madagascar sunt expuși unor condiții de muncă dificile și nesigure care duc la dureri de spate, dureri de cap cauzate de căldură și de lipsa de apă sau oxigen în mine, dureri musculare din cauza muncii dure și repetitive de transportat încărcături grele, precum și tuse frecventă și probleme respiratorii cauzate de particulele foarte fine de praf de mică din jurul minelor și al centrelor de prelucrare și sunt expuși riscului de deces din cauza imploziei minelor sau a alunecărilor de teren; întrucât autoritățile din Madagascar nu sunt în măsură să asigure un acces corespunzător la asistență medicală, educație sau instalații de apă potabilă curată multora dintre comunitățile miniere;

P. întrucât printre cauzele profunde ale muncii copiilor se numără sărăcia, migrația, războiul sau degradarea mediului și schimbările climatice, lipsa de acces la învățământ de calitate, lipsa unor locuri de muncă decente pentru părinți, lipsa protecției sociale și a normelor sociale; întrucât eliminarea muncii copiilor necesită o abordare multidimensională și o analiză a tiparelor de muncă a copiilor într-un context specific;

Q. întrucât Madagascarul se află la capătul listei indicelui de dezvoltare umană al Organizației Națiunilor Unite, fiind situat pe locul 161 din totalul de 189 de țări (2017), 57 % din populația Madagascarului suferind de sărăcie gravă multidimensională, pe baza indicelui multidimensional al sărăciei, iar 1,3 milioane de persoane din Madagascar erau grav afectate de insecuritatea alimentară în martie 2019 ([18]); întrucât munca copiilor este un simptom al unor cauze profunde care se agravează reciproc – printre care sărăcia, inechitatea și lipsa accesului la servicii sociale de bază; întrucât, prin urmare, munca copiilor nu poate fi abordată izolat;

R. întrucât sectorul de mică din Madagascar face obiectul impozitării prin intermediul unor mecanisme complexe, nivelul taxelor la export fiind relativ scăzute și neaducând întotdeauna beneficii directe comunităților miniere; întrucât au fost emise doar aproximativ 40 de permise de export, ceea ce sugerează că marea majoritate a mineritului de mică se desfășoară ilegal și în situri artizanale nereglementate și cu condiții precare; întrucât creșterea exporturilor combinată cu scăderea semnificativă a prețului pe tonă a agravat riscul exploatării forței de muncă;

S. întrucât Planul de acțiune al Uniunii Europene pentru democrație și drepturile omului pentru perioada 2015-2019 vizează eliminarea muncii copiilor, inclusiv prin sprijinirea țărilor partenere în vederea promovării, protejării și îndeplinirii drepturilor copiilor cu accent pe drepturile economice, sociale și culturale precum dreptul la educație, sănătate și nutriție, protecție socială și lupta împotriva celor mai grave forme de muncă a copiilor, punând mereu pe primul loc interesul superior al copilului ([19]);

T. întrucât Comitetul pentru drepturile copilului, în observația generală 16, recunoaște că îndatoririle și responsabilitățile de a respecta drepturile copilului se aplică în practică nu numai serviciilor și instituțiilor de stat și controlate de stat, ci și actorilor și întreprinderilor comerciale private, adăugând că toate întreprinderile trebuie să își îndeplinească responsabilitățile în ceea ce privește drepturile copiilor, iar statele trebuie să se asigure de acest lucru;

---

([18]) OCHA, Madagascar, Aperçu de la situation humanitaire, martie-aprilie 2019, https://tinyurl.com/y4z3zrbo

([19]) Consiliul Uniunii Europene. 2015. Planul de acțiune al Uniunii Europene pentru democrație și drepturile omului pentru perioada 2015-2019. Acțiunea 15.b https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_action_plan_on_human_rights_and_democracy_en_2.pdf

U. întrucât președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, s-a angajat să aplice o politică de toleranță zero în privința muncii copiilor în cadrul acordurilor comerciale ale UE ([20]) și a făcut apel la vicepreședinta desemnată pentru democrație și demografie, Dubravka Šuica, să elaboreze o strategie cuprinzătoare în ceea ce privește drepturile copilului ([21]);

V. întrucât, în ultimii ani, UE a început să adopte acte legislative pentru a consolida responsabilitatea întreprinderilor, precum și să integreze elemente ale obligației de diligență privind drepturile omului în actele legislative, inclusiv în Regulamentul privind minereurile din zone de conflict și în Directiva UE privind raportarea de informații nefinanciare; întrucât statele membre au început să adopte legislație națională având același scop, cum ar fi legea britanică privind sclavia modernă, legea franceză privind obligația de diligență a companiilor multinaționale, legea neerlandeză privind obligația de diligență în ceea ce privește munca copiilor sau planurile de acțiune naționale ale Germaniei și Italiei de punere în aplicare a principiilor directoare ale ONU; întrucât Comisia și-a anunțat intenția de a căuta modalități de îmbunătățire a transparenței de-a lungul întregului lanț de aprovizionare, incluzând aspecte legate de obligația de diligență;

W. întrucât Parlamentul a îndemnat Comisia să aibă în vedere interzicerea importului în UE a produselor obținute prin munca copiilor în cadrul unei rezoluții din 2010 și și-a reiterat solicitările într-o rezoluție din 2016 prin care solicita o propunere de act legislativ echilibrat și realist, care să includă măsuri precum o etichetare a produselor care să indice că nu a fost folosită munca copiilor și interzicerea importurilor de bunuri realizate prin muncă a copiilor;

1. condamnă ferm utilizarea inacceptabilă a muncii copiilor în toate formele sale;

2. este profund îngrijorat de numărul mare de copii care muncesc în minele din Madagascar și de încălcările drepturilor acestor copii; reamintește autorităților din Madagascar că au responsabilitatea de a apăra drepturile copiilor și de a le garanta siguranța și integritatea;

3. salută faptul că eradicarea muncii copiilor este una dintre prioritățile noii Comisii și îi solicită acesteia să ofere detalii cu privire la modul în care își propune să abordeze munca copiilor prin intermediul politicilor, legislației și finanțării UE, inclusiv prin inițiative noi;

4. salută angajamentul noii Comisii de a prezenta o nouă strategie cuprinzătoare privind drepturile copilului și invită Comisia să se asigure că o astfel de strategie va contribui la abordarea cauzelor de bază ale muncii copiilor și a celor mai grave forme ale acesteia; invită UE să se asigure că respectarea drepturilor omului, inclusiv combaterea muncii și exploatării copiilor, rămâne un element esențial al dialogului său politic cu Madagascar;

5. salută faptul că statele membre au subliniat că este necesar să se accelereze acțiunile atât în interiorul, cât și în afara Uniunii Europene, pentru a îndeplini viziunea și obiectivele Agendei 2030 a ONU ([22]); reafirmă nevoia urgentă de a se aborda în mod eficace abuzurile la adresa drepturilor omului comise de corporațiile transnaționale; salută, prin urmare, negocierile în curs de desfășurare pentru un tratat obligatoriu al ONU privind corporațiile transnaționale și drepturile omului; își reiterează apelul adresat Comisiei și statelor membre de a se implica în mod constructiv în aceste negocieri și de a juca un rol activ și de a contribui la elaborarea unor propuneri concrete, inclusiv privind accesul la căi de atac; invită, prin urmare, statele membre să mandateze Comisia să ia parte în mod activ la negocieri;

6. salută faptul că UE a luat unele măsuri pentru a elabora reglementări obligatorii privind obligația de diligență a corporațiilor din anumite sectoare în care există un risc ridicat de încălcare a drepturilor omului, cum ar fi în sectorul lemnului și al minereurilor din zone de conflict; ia act de faptul că și unele state membre au elaborat legislație în domeniu, cum ar fi legea franceză privind obligația de diligență a companiilor multinaționale și legea neerlandeză privind obligația de diligență în ceea ce privește munca copiilor; constată, de asemenea, că UE a elaborat o serie de inițiative pentru a promova obligația de diligență și că prin mai multe rezoluții ale Parlamentului European s-a solicitat UE să dezvolte în continuare norme obligatorii în acest domeniu;

---

([20]) *O Uniune mai ambițioasă: Programul meu pentru Europa*, de candidata la președinția Comisiei Europene, Ursula von der Leyen. Orientări politice pentru viitoarea Comisie Europeană 2019-2024. Disponibil la https://ec.europa.eu/commission/sites/betapolitical/files/political-guidelines-next-commission_en.pdf

([21]) Ursula von der Leyen, președintă aleasă a Comisiei Europene. Scrisoare de misiune adresată dnei Dubravka Šuica, vicepreședintă desemnată pentru democrație și demografie. 10 septembrie 2019. Disponibilă la: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/mission-letterdubravka-suica_en.pdf

([22]) https://www.consilium.europa.eu/media/41693/se-st14835-en19.pdf

**Joi, 13 februarie 2020**

7. invită Comisia și statele membre să colaboreze îndeaproape cu diferitele sectoare pentru a asigura o monitorizare eficientă a diferitelor lanțuri de aprovizionare, pentru a evita ca pe piețele UE să existe produse și servicii care au legătură cu munca copiilor; își reiterează apelul pentru armonizarea și consolidarea controalelor importurilor și a celor de la nivelul lanțului de aprovizionare, inclusiv prin acțiuni pentru introducerea obligației de diligență și pentru punerea în aplicare a standardelor OCDE;

8. reamintește că mineritul se numără printre sectoarele cu cel mai ridicat risc de abuz la adresa drepturilor lucrătorilor; ia act de faptul că Regulamentul privind minereurile din zone de conflict va intra în vigoare în ianuarie 2021, Comisia urmând să prezinte Parlamentului un raport privind punerea sa în aplicare până în ianuarie 2023; consideră că revizuirea ar trebui să țină seama de impactul regulamentului pe teren și să evalueze posibilitatea de a include minerale precum mica;

9. îndeamnă UE și statele sale membre să colaboreze cu Madagascarul pentru a sprijini adoptarea și executarea legislației, politicilor, bugetelor și programelor de acțiune care să contribuie la realizarea deplină a tuturor drepturilor fiecărui copil, inclusiv a drepturilor lucrătorilor minori, precum și la îmbunătățirea condițiilor de muncă ale celor implicați în sectorul minier; invită delegația UE în Madagascar să continue să monitorizeze îndeaproape situația drepturilor copiilor din această țară;

10. subliniază că este important ca în cadrul financiar multianual (CFM) 2021-2027 să se reflecte angajamentul UE față de eradicarea sărăciei și eliminarea celor mai grave forme ale muncii copiilor și față de eradicarea muncii copiilor până în 2025, în conformitate cu obiectivele de dezvoltare durabilă, inclusiv în Madagascar ([23]), și cu calendarul Agendei 2030 a ONU ([24]); invită guvernul din Madagascar să pună în aplicare pe deplin angajamentele asumate în temeiul Convenției nr. 182 a OIM privind cele mai grave forme ale muncii copiilor și al Convenției nr. 138 privind vârsta minimă de încadrare în muncă, în special prin consolidarea capacității financiare necesare pentru a monitoriza și inspecta condițiile de muncă și de viață ale lucrătorilor din sectorul minier și, în sens mai larg, prin asigurarea unui acces adecvat la educația de bază, la asistență medicală, la salubritate și la apă potabilă; invită guvernul din Madagascar să protejeze drepturile copilului și să promoveze eradicarea muncii copiilor;

11. îndeamnă Comisia să ridice împreună cu Madagascar problema întreprinderilor miniere din această țară care utilizează munca copiilor, pentru a se asigura că nicio parte a producției lor nu este importată direct sau indirect în UE;

12. solicită ca acordul de parteneriat economic dintre UE și Madagascar și alți parteneri din Africa de Est și de Sud să fie modificat astfel încât să includă un capitol solid consacrat „comerțului și dezvoltării durabile", care consacră respectarea standardelor privind drepturile lucrătorilor convenite la nivel internațional, inclusiv combaterea muncii copiilor;

13. cere tuturor companiilor europene și internaționale să respecte principiile comerțului echitabil și privind bunurile și materiile obținute în mod etic;

14. recomandă ca pe viitor să se aplice Regulamentul privind Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI) în contextul eradicării muncii copiilor, inclusiv în domeniul incluziunii sociale și a dezvoltării umane, ceea ce va garanta că UE investește în educație, sănătate, nutriție, protecție socială și consolidarea generală a sistemelor de protecție a copilului;

15. îndeamnă Comisia și diferitele delegații ale UE să desfășoare consultări semnificative cu organizațiile locale și internaționale ale societății civile, pentru a se asigura că dovezile din programe și experiențele copiilor care muncesc vor fi luate în considerare în procesul de programare a IVCDCI, inclusiv în procesul de programare care se referă la Madagascar;

16. recomandă Comisiei să sprijine în continuare punerea în aplicare a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, să combată munca copiilor și formele moderne de muncă forțată, precum și să îi protejeze pe apărătorii drepturilor omului prin intermediul programului tematic privind drepturile omului și democrația din cadrul IVCDCI;

---

([23]) https://www.un.org/development/desa/dpad/least-developed-country-category-madagascar.html

([24]) Noul Consens european privind dezvoltarea: „Lumea noastră, demnitatea noastră, viitorul nostru". 2017. https://www.consilium.europa.eu/media/24011/european-consensus-for-development-st09459en17.pdf

17. solicită UE, în calitate de actor principal în domeniul drepturilor omului din lume, să preia conducerea în lupta pentru eradicarea muncii copiilor și să ia măsuri imediate și eficiente pentru a pune capăt muncii copiilor sub toate formele sale până în 2025;

18. recomandă Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) ca, în viitorul plan de acțiune al UE pentru democrație și drepturile omului, să acorde prioritate protecției și promovării drepturilor copilului și eradicării muncii copiilor;

19. recomandă SEAE să elaboreze următorul plan de acțiune al UE pentru democrație și drepturile omului cu participarea semnificativă și efectivă a organizațiilor societății civile, inclusiv a organizațiilor pentru drepturile copilului și a copiilor înșiși;

20. invită Comisia să se asigure că viitoarea strategie UE-Africa este ghidată de ambiția de a pune în aplicare obiectivele de dezvoltare durabilă și de a investi într-o gamă largă de drepturi ale copiilor, garantând totodată că eradicarea muncii copiilor se află în centrul acestei strategii; recomandă ca Comisia să plaseze drepturile copiilor în centrul acordului post-Cotonou;

21. invită Comisia să elaboreze o strategie cuprinzătoare de punere în aplicare a Agendei 2030, al cărei obiectiv principal să fie eradicarea muncii copiilor; subliniază necesitatea de a pune în aplicare pe deplin principiul coerenței politicilor pentru dezvoltare, așa cum este consacrat la articolul 208 din TFUE, și de a integra o abordare care să nu afecteze negativ drepturile copiilor; subliniază importanța, în acest scop, de a include combaterea muncii forțate și a muncii copiilor în toate acordurile de parteneriat economic ale UE, prin intermediul unor capitole obligatorii și executorii privind dezvoltarea durabilă, care trebuie să reflecte cele mai înalte standarde sociale și de mediu, în special în ceea ce privește munca copiilor, în conformitate cu angajamentul președintei Comisiei von der Leyen privind „toleranța zero” față de munca copiilor;

22. amintește că una dintre principalele probleme pentru țările în curs de dezvoltare este aceea de a progresa în cadrul lanțului valoric global prin diversificare economică, care necesită norme comerciale echitabile și favorabile dezvoltării la nivel mondial; în acest context, subliniază că UE ar trebui să se abțină de la adoptarea unei politici comerciale care să interzică țărilor în curs de dezvoltare să perceapă taxe la export pentru materii prime, ca regulă generală, în cadrul acordurilor de parteneriat economic, în măsura în care acest lucru este compatibil cu normele OMC; invită Comisia să acționeze activ în cadrul OMC pentru a promova norme multilaterale de gestionare durabilă a lanțurilor valorice internaționale, inclusiv norme obligatorii privind precauțiile necesare în cadrul lanțului de aprovizionare;

23. invită Madagascarul să includă tinerii în agendele naționale de dezvoltare, să adopte mecanisme de creștere a reprezentării acestora la toate nivelurile procesului decizional și să prevadă alocări bugetare specifice și adecvate pentru programe care să le permită tuturor tinerilor să beneficieze de educație primară, secundară și terțiară;

24. ia act de revizuirea în curs a codului minier din Madagascar și solicită guvernului să acorde prioritate respectării angajamentelor sale internaționale, inclusiv în ceea ce privește standardele sociale și de mediu, munca decentă și respectarea drepturilor omului în general și a drepturilor copiilor, pe baza inițiativelor existente, cum ar fi inițiativa privind exploatarea responsabilă a resurselor de mică;

25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, statelor membre, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului ACP-UE, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Comunității de Dezvoltare a Africii Australe, Comisiei Uniunii Africane și guvernului din Madagascar.